

Κυθήριοι.
'Η νήσος σας έρημνύται από την μετανάστευσιν. 'Όσοι μένετε, όλοπετε τα μεσαιωνικά χωρία σας, κατεβήτε εις το παρόλιον και κτίσατε εκεί μίαν νέαν και σύγχρονον πόλιν. Κατεβήτε εις το Διακόφτι, τόπον του άσφαλούς μέλλοντος. Μη σας παροπληνίσουν άλλαι σκέψεις.
Η «ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ»

ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ

Κυθήριοι.
Μία μόνη έλπις απέμεινε διά να περισωθή η νήσος σας από παντελή έρημωσιν. Το Διακόφτι. 'Α-ερίσσετε από την Κυθέρην να σας δημοιογήση εκεί μίαν σύγχρονον πόλιν. Το ΔΙΑΚΟΦΤΙ άποτελεί την 'όριστικην λύσιν όλων των προβλημάτων που σας απασχολούν. 'Εννοήσατέ το Κυθήριοι.
Η «ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΩΝ»

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΚΥΘΗΡΑΪΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΕΤΟΣ Β' ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ. • ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: ΜΗΘΥΜΝΗΣ 276' ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ • ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1950 - ΑΡ.Θ. ΦΥΛΛΟΥ 24

ΑΛΛΑΓΗΝ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΕΩΣ

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Ο Κυθηραϊκός λαός αντίλαμ-
βάνεται αναμφιδόλως την ά-
πειλην του τελειωτικού μαρ-
σμού της νήσου του, όπως φαί-
νεται από τα διάφορα προγράμ-
ματα σωτηρίας τα όποια κα-
ταστρώνουν και σπεύδουν να
δημοσιεύσουν διάφοροι συμπο-
λίται μας.

Όλα όμως τα προγράμματα
αυτά έχουν το μειονέκτημα να
στηρίζονται εις τας περιωρι-
σμένες αντίληψεις των παλαι-
στών περί έμμοιής εις την
καλλιέργειαν μίας αποδεδειγ-
μένης πετρώδους και έρηρας
γής, περί δεινροκαλλιέργειας,
περί αναπτύξεως της μελισσο-
κομίας, κ.λ.π. κ.λ.π. εις ένα
τόπον κατά το μέγιστον μέρος
του άγονον.

Εις τα προγράμματα αυτά
προσετέθησαν και νεώτερα τοι-
αυτά, περί ιδρύσεως νηματου-
ρείων, ύφαντηρίων, καλλιστεί-
ων, περί μηχανικής καλλιέργει-
ας των λιθόβριθων χωραφιών
της νήσου, και περί έγκατα-
στάσεως εις αυτήν μικροηλεκ-
τρομηχανίας.

Όλοι όμως οι άνθρωποι αυ-
τοί οι καταστρώνοντες αυτά τα
σχέδια, και, από τους όποιους
δεν άρνείται κανείς τας καλὰς
των προθέσεις διά την σωτηρί-
αν του τόπου, φαίνεται στε-
ρούμενοι προβλέψεως, όσον και
γνώσεως των κανόνων της πο-
λιτικής έπιστήμης και της οί-
κονομικοκοινωνικής τοιαύτης,
κανόνων όστινες δεν έπαυσαν,
και ούτε θα παύσουν ποτέ από
του νη διαίτησιν και να ρυθμι-
ζουν την πολιτικήν και οίκο-
νομικήν πρόοδον των λαών.

Άλλ' άς εξηγήσωμεν εις
τους συμπολίτας δι' όλίγων τι
είναι η πολιτική, και πώς αυτή
εφαρμόζεται.

«Η Πολιτική — όπως την
όρίζει ο έξοχος Γάλλος συγγρα-
φεύς και διανοούμενος Ι. Α.
Βαλζάκ, είναι έπιστήμη η όποία
δεν έχει καθωρισμένην άρχην ή
μόνιμον σταθερότητα. Πολιτική
είναι το πνεύμα της στιγμής
και η σταθερά εφαρμογή της
δυνάμεως αναλόγως των άναγ-
κων της ήμερας». Με άλλους
λόγους: Πολιτική είναι η
έκαστον στιγμήν προσαρμο-
γή της προς τας εξελί-
σσόμενας έκαστοτε κα-
ταστάσεις.

Κατόπιν τούτου αυτόμάτως
γεννάται εις πάντα σκεπτόμε-
νον την κατάστασιν της νήσου
του Κυθήριον το ερώτημα: Δι-
ατί η νήσος μας, αφού βλέπει
την πληθυσμίου της συνεχώς ά-
πομακρυνόμενον, την γην της
παραινέουσαν άκαλλίγηρτον,
τις οικίας της να έγκαταλεί-
πονται και να έρειπωμέναι, δι-
ατί δεν αποφασίζει ν' αλλάξη
κατεύθυνσιν, όπως υπαγορεύουν
αί νέαι της συνθήκαι και αί ύ-
ποδείξεις της έπιστήμης; Τι
περιμένουν οι εν τούτοις Κυ-
θηριοι; Νά ξαναγυρίσουν μήπως
τά ζενιθευθέντα παιδιά των δια
να τους στηρίξουν με δοκάρι-
α τα έρειπούμενα στίπια των, ή
να τους στείλν μήπως νέους
κατοίκους, ή πρόσφυγας, ή Κυ-
θέρηνους της Γαληνοτάτης 'Ε-
νετικής Δημοκρατίας του 'Α-
δρια; Όλα αυτά είναι φροδοίαι
έλπίδες, όπως όλοι οι έχοντες
τον κοινόν νούν το αντιλαμβάνο-
νται.

Διά τούτο, και διά να σωθή
η νήσος μας από τον παντελή
οικονομικόν μαρσμόν της φέ-
λει, νομίζομεν, να εφαρμόσθω-
ρίζομεν πολιτικήν διά της
άρδην μεταβολής της γεωγ-
νικής της οικονομίας με την όποι-
αν έως τώρα έζησεν εν σι-
σχεύει, εις ναυτικο-εμπορικ-
ήν τοιαύτην. Νά στραφή με άλλους
λόγους προς την θάλασσαν. Δι-
ατί, ως γνωστόν, η θάλασσα ύ-
πηρεσεν ανέκαθεν διά τους αν-

θρώπους των παραλίων και τους
νησιώτας, πηγή σπουδαίου πο-
λιτισμού και μεγάλου πλούτου.

Η σημερινή οικονομικο-γεω-
γνική συνθεσις της νήσου είναι
νόθος. Είναι άπόρροια μεσαι-
ωνικών συνθηκών και της τότε
μαστιζούσης της κατοίκους της
λυσσοπείρας ήτις δεν επέ-
τρεπεν εις αυτούς να έδραμέ-
σουν μίαν παραλιακήν πόλιν εις
πρόσφορον θέσιν, αλλά τους ύ-
περρώνα να καταφεύγουν εις τα
βουνά και τας λόχμας διά να
εύρουν άσυλον και να κατοική-
σουν. Τούτου άπόρροια είναι τα
σημερινά χωρία της τα όποια
ήρξαν προ πολλού να έγκα-
ταλείπονται από τους κατοίκους
των, τρεπομένους ως επί το
πλείστον εις Αυστραλίαν, ως
μηδεμίαν πλέον εις αυτούς πα-
ρέχοντα σύγχρονον οικονομικήν
ή κοινωνικήν ικανοποίησιν. Και
το τελευταίον αυτό γεγονός μαρ-
τυρεί ότι άδελήτως και άνειπι-
γνώτως οι κάτοικοι αυτοί, εφαρ-
μόζοντες τους κανόνες της πολιτι-
κής έπιστήμης προσαρμόζο-
νται προς νέας οικονομικάς και
κοινωνικάς καταστάσεις. Το γε-
γονός μάλιστα τούτο θέλει κα-
ταστή έμφανεστόν όσον υπεν-
θυμίσωμεν μίαν περίπτωσιν
προσαρμογής του τόπου παλαι-
στέραν προς τας νεωτέρας συν-
θήκας. Και η περίπτωση αυτή
είναι η εξής:

Γνωρίζουν οι συμπολίται ότι
μέχρι πρό τινας όκομη, τα πα-
λέτα, τα τζιπούνια, οι ταμπέ-
ρες, και η έν γένει άμφίσεις των
γυναικών, όπως και οι δράκες
και τα φέσια, και τα καρακού-
νικα ένδύματα των ανδρών, άπε-
τέλουν μέγα μέρος της τοπικής
μας άμφίσεως. Σήμερον έν
τούτοις όλα αυτά η γυναικεία
ζυμείσις με τας συμπαρομαρ-
τούσας της διακοσμήσεως, είναι
ζουμένη εις τα μπαούλα, ενώ οι
δράκες και τα φέσια τελείως έ-
ξηφανίσθησαν. Τι άλλο μαρτυρεί
το γεγονός αυτό παρά το ότι η
ανάγκη της προσαρμογής των
ήθωδων προς τας έκαστοτε
εξελίξεις, είναι υπερτέρα πάσης
αντιθέτου βλήσεως.

Εάν αναζητήσωμεν εις την
ιστορίαν παραδείγματα επί των
πρωτοικών αποτελεσμάτων προ-
σαρμογής προς νεωτέρας συν-
θήκας όχι μόνον άτόμων αλλά
και λαών, θα ήδυνάμεθα να πα-
ραβείωμεν άπειρα τοιαύτα. Πε-
ρισσότερα έν τούτοις εις έλά-
χιστα τινα, με πρόβλεπον το πα-
ράδειγμα του μεγάλου πολιτικού
και στρατηγού των αρχαίων 'Α-
θηναίων, του Θεμιστοκλέους.

Ο διορατικός αυτός πολιτι-
κός, αντιληφθείς ότι θα ήρχετο
στιγμή κατά την όποιαν η λεπτή
γη της 'Αττικής δεν θα έπηρε-
κε προς διατροφή των ραγδαίως
πληθυνόμενων κατοίκων της, έ-
κκέθη προς ώθησιν τους κατοί-
κους της αυτούς προς την θά-
λασσαν. Νά μεταβάλν δηλαδή
τους χερσαίους 'Αθηναίους εις
ναυτικούς, και ν' άνοίξη νέους
εις αυτούς όρίζοντες προσπο-
ρισμού αγαθών και ισχύος. Διά
το έγχείρημά του αυτό έρεχρί-
αθη πολλούς άγώνας και διάφο-
ρα στρατηγήματα. Διότι οι 'Α-
θηναίοι ήσαν σάν δοτράκα προσ-
εκολλημένοι εις την γην των.
Και αυτό άκόμη το Μαντείο
έν Δελφών έχρησιμοποίησεν
έ Θεμιστοκλής καταλήγων διά
να πείσθ τους 'Αθηναίους ότι
η 'εξίλινα τείχη» θα ήσαν η
κατήχη των από την εισβολήν
των Περσών. Και τα 'εξίλινα τεί-
χη» έθρίβανυσαν πράγματι. Αί
'Αθηναί μετεβλήθησαν εις πρώ-
της τάξεως ναυτικήν δύναμιν.
'Εδημιούργησαν άνθουςας ά-
τοικίας, προσεταιρίσθησαν ί-
σχυροίς συμμάχους, συνεκμί-
σαν άσθονον πλούτον, διάδωσαν
τόν 'Ελληνικόν πολιτισμόν εις
μακρυνά σημεία του τότε γνω-

στού κόσμου, και έδωκαν τα μέ-
σα εις τον Μέγα Περικλέα να
διακοσμήσθ τας 'Αθήνας με τό-
σα και τόσα άθάνατα καλλιτεχ-
νήματα, και ν' άναδείξη αυτές
ως την κυριωτέραν έστίαν πολι-
τισμού, τέχνης, γραμμάτων και
έπιστήμης. Η άλλαγή λοιπόν
κατεύθυνσεως εις την οικονομί-
κο-γεωγνικήν πολιτικήν των
'Αθηναίων υπήρξεν η κυριωτέρα
άφορμή της αθηναϊκής ευκλείας.

Χωρίς άφ' έτέρου να λησμο-
νήσωμεν τους Φοινίκας όστινες
εξέκριναν από τα όροπέδια της
Μεσοποταμίας, χερσαίον
αυτοί, προς τας άκτάς της Με-
σογείου διά να έπιδοθούν εις
ναυτικές έπιχειρήσεις και να
κυριαρχήσουν επί μακρόν χρό-
νων της θαλάσσης και του έμ-
πορίου διά των πλοίων των, δέ-
ον να ύπομνησωμεν και τους
Ρωμαίους. Η αυτοκρατορία των
έστηρίζετο εις τας ρωμαϊκάς
γαλέρας. Η Βυζαντινή έπίσης
αυτοκρατορία έκυριάρχησεν και
επέσχετάθη διά του στόλου της.
Το ίδιον έκαμε και η πασσαλό-
ηκτος 'Ενετική Δημοκρατία. Διά
της δημοκρατίας ισχυρού
στόλου έκυριάρχησεν επί μακρόν
της 'Ανατολικής Μεσογείου, και
κατέστρεψε το Βυζάντιον. Και
διά να συντομώσωμεν, άς ύπο-
μνησώμεν την σημερινήν 'Αγγλί-
αν ήτις από μίαν άμυχλώδη νή-
σον, εξέλιχθη διά της δημιουρ-
γίας ισχυρού στόλου εις μίαν
παγκόσμιον και πανίσχυρον ά-
υτοκρατορίαν. Όλα δέ αυτά έπε-
τεύχθησαν από πολιτικούς των
χωρών αυτών όστινες είχαν την
κανονότητα να προσαρμόζονται
προς τας έκαστοτε εξελισσόμε-
νας καταστάσεις της έποχής
των. Νά εφαρμόζον δηλαδή
τους κανόνες της πολιτικής έπι-
στήμης.

Άλλά το ίδιον, όπως δεν γνω-
ρίζουν πιθανώς οι περισσότεροι
συμπολίται μας, έπαισαν και η
αρχαία ήμων πρόγονοι Κυ-
θηριοί ευθύς έ άρχη από της
έγκαταστάσεώς των εις την νή-
σον. Όταν δηλαδή οι ήγέται
των άντελήφθησαν, κατόπιν έ-
ρεύνης της όλης νήσου, ότι η
γη της ήτο άγονος, συνειδησ-
θον εις τον πρόσφορον περί την
σημερινήν Παλιόπολιν παραλί-
ων χώρων και εκεί έμνησθησαν.
Δέκα χιλιάδες άνθρωποι έζων εις
αυτών. 'Εδημιούργησαν ναυπι-
νεία και εμπορικόν στόλον, άνέ-
πτυξαν εύρύτατον έμπορίον με
διαφόρους κοντινούς των γείτο-
νας αλλά και με μακρινούς λα-
ούς, όπως υοστρώσαν άνευρε-
θείσαι εις την νήσον μαρμαρίνοι
Βαθυλωναίαι έπιγραφάι, διε-
τήρουν Προξένους εις τα σπου-
δαιότερα της τότε έποχής πό-
λιν, άνέπτυξαν των πολιτισμόν
των και τα Γράμματα, απέβη-
σαν κέντρον φιλοξενίας διαση-
μων προσωποικότητων και έγιναν
προσδεδίγματα και έπιδόχονον ση-
μειον εις τους περί.

Το παράδειγμα λοιπόν των
προγόνων μας όφείλομεν να έ-
φαρμόσωμεν και ήμεις σήμερον.
Νά λλάξωμεν δηλαδή την οίκο-
νομικήν μας κατεύθυνσιν στρε-
φόμενοι προς την θάλασσαν. Η
θάλασσα θα είναι η μελλοντική
μας σωτηρία. Δεν υπάρχει άλ-
λος τρόπος έκτός αυτού. Η θά-
λασσα δέ όπως υπήρξεν άνέκα-
θεν, θά παραμείνι και αιώνας
ως η κυρία πηγή παντός αγαθού
της άνθρωπότητος. Θα ήτο πά-
ντως η έπίσταμεν κανείς το αντί-
θετον. Ο παχός μας τόπος έ-
σθασεν ήδη εις το σημείον να
έκλέξη άποφασιστικώς περί της
ζωής ή το ναυάντου του. Δεν
υπάρχουν πεοιθάρια περαιτέρω
άναμνής. 'Όσο το ταχύτερον
προσαρμοσθί προς την ύποδει-
κνυμένην λύσιν τόσο το καλύ-
πτον. Η δημιουργία μίας πα-
ραλιακής πόλεως εις την νήσον
μας θα βέρη αυτόμάτως την λύ-

ΑΜΕΣΟΝ ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΙΝ

Με λύπην, είμεθα δέβαιοι άλλα
και σκεπτικισμόν, θα παρακολο-
θήσουν οι συμπολίται μας τα δη-
μοσιευόμενα εις το παρόν φύλλον
μας σχετικά με την έπισκεψήν του
δημοτικού σχολείου Μυλοποτάμου,
και την έκ ταύτης προκληθείσαν
άναλλαγήν έπιστολών μεταξύ
της Σχολικής 'Εφορείας του έν
λόγω σχολείου, και του έν Νέα
'Υρκη Προέδρου της εκεί Κυθ-
ραϊκής 'Αδελφότητος.

Εύχης έργον θα ήτο να μη ήρ-
χοντο αί έπιστολαί αυτές εις την
δημοσιότητα διά πολλούς και εύ-
νοήτους λόγους. Διά μίαν ύπο-
δυσιν κοινήν άφελείας διά την ό-
ποιαν και εύεργέται και εύεργε-
τούμενοι κοινόν είχαν το έν άφ-
ερον, δεν έπρεπεν ούτε η έλαχίστη
να έμφιλοχρήσθ παρεξηγήσει,
και το άκόμη χειρότερον, να προ-
κληθί διασυρμός ανθρώπων άξιών
πάσης τιμής και ύπολήψεως. Το
κακόν όμως έγινε και είμεθα ύπο-
χρεωμένοι και ήμεις να το σχα-
λίσωμεν, και να το κρίνωμεν
κατά της σημασίας του και την
δυσωπότητά του.

Η Σχολική 'Εφορεία Μυλοπο-
τάμου έγγύστατος προς το ύπό έ-
πισκεψήν σχολείον εύρισκόμεν
αμεσώτατα δι' αυτό ένδιαφερέ-
μενη, έπρεπε ότι ήτο δυνατόν διά
να σταθερούν το ταχύτερον τα
παρά ταύτην Κινητήρια εις ένα
άνεμοιόν κτίριον. Γενναίος ά-
γώγος διά την έπισκεψήν ήλθεν
ο κ. Σεμιτεκόλης με άλλους κα-
λούς έν 'Αμερική συμπολίτας της
έπισκεψήν ήρχισε με διαχειρι-
στικήν αυτής και έπίσημην, άνδρα-
πον της όπολντου έμπειρίας
του κ. Σεμιτεκόλη. 'Ακριβώς ό-
μως έκ του τελευταίου αυτού γε-
γονότος προεβλήθη και η όλη
ιστορία των έπιστολών. Διότι έ-
άν ο κ. Σεμιτεκόλης άντελάρθ-
ναι ότι ο φυσικώτερος διαχειρι-
στής της έφείσε του ήτο αυτή
αυτή η Σχολική 'Εφορεία, θα έβη-
νε εις αυτήν την όλην φροντίδα
της έπισκεψής του σχολικού κτι-
ρίου και θα κρατούσε τον έλεγχο
των πράξεων της διά τον έαυτον
του. Διότι η Σχολική 'Εφορεία,
και έκ του Νόμου και έκ της ηθι-
κής, είναι ο πατέρας και η μη-
τέρα του Σχολείου, και συνεπώς
ούδεις άλλος θα ήτο άρμεδιώτε-
ρος έκτός αυτής, να φροντίξη διά
το καλόν του.

Ατυχώς οι δέσφουλοι του κ.
Σεμιτεκόλη δεν του υπέδειξαν
την όρθην αυτήν κατεύθυνσιν και
όχι μόνον τούτο, αλλά και τον
παρέστησαν εις ένα όλνθισμα το
άποιν, διά τον έξαιρέτην αυτών
ανθρώπων και πραγματικόν εύσε-
γέτην του τόπου, δεν ήμπερά πα-
ρά να παρακάλεσθ και λύπην και
στεναγμόν, όπως παρακάλεσεν
έπληρην εις τους νυνάρχοντες
του μελίσχον και ευγενέμον του
χαρακτήρα.

Άλλ' ο γέγονεν, γέγονεν. Τη
γεγονότα δεν άνταφείσαν και
διά τούτο μια μόνον όδός απέμει-
νε. Νά παρήσθ πληρήν και άπ-
σιν ικανοποίησιν ο κ. Σεμιτεκό-
λης προς τα μέλη της Σχολικής
'Εφορείας Μυλοποτάμου και τον
κ. Σεμιτεκόλην, άντιστοιχούν στα
είρηνησθησαν και να προσέχη του
λόγου τους κακού φίλους, ένδυ-
μαίνοντας την σκεψήν του κα-
ρί: «Θέ μου, φίλογέ με από τους
φίλους μου, διότι τους έχωρούς
μου τους γνωρίζω»!

ΤΗΝ ΑΡΕΤΗΝ ΤΙΜΩΜΕΝ

Έξ άφορμής των άνωτέρω,
πρέπει έδω να παρατηρήσωμεν
ότι ο Μυλοποτάμος, χωρίς στα-
λ'ιδί της νήσου μας, και παλαιό-
τατος κέντρον διά τους ανθρώποι-
ν, αλλά και σήμερα έχει τοι-
αύτους όστινες ήγούνται κατά τό-
πον μεσοβίων, στρατηγών, ύπο-
δειγματικών, και έπίσημην μίας
ενοπληστικής και άναμφορικής
κινήσεως εις τον τόπον μας. Πα-
ντες είναι στοιχεία εκλεκτά, και
άφορμώμενα εις το καλόν των, με
έντενν μετάφω των αλληλεγγύ-
ν και πεποιθότητά. έπί τούτοις
θαύμαζα κυριολεκτικώς προς έ-
μπροσθήν της νήσου μας.

Εις την χορείαν τοιούτων άνθρώ-
πων άνήκουν και τα μέλη της Σ-
χολικής 'Εφορείας Μυλοποτάμου, τα
άδικοιολογικά διασυνδέντα από
σιν όλων των οικονομικών προ-
βλημάτων άτινα άνέκυψαν έκ
της φυγής του πληθυσμού της.

ΠΑΝ. Κ. ΚΙΤΣΙΛΙΑΣ

ΤΣΙΡΓΩΤΙΚΕΣ ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ

Μία Τσιργωτική παροιμία λέει:
«Όσοι χτυπούν το πέταλο δεν ε-
ίναι άνυψωμένοι». Μας την όπνη
θυμίζει φίλος συμπολίτης διά να
υπομνησθ, όπως γράφει, ότι ο έκ-
δότης της 'Εστίας, κάθε άλλο ε-
ίναι παρά δημοσιογράφος. Διότι,
ένν εις και την έλαχίστην έπίγν-
ωσιν του δημοσιογραφικού επαγγέ-
ματος, δεν θα έβγαζε να γράφει
αυτά τα γελοία προϊόντα, ότι
«δεν δημοσιεύει ούτε άδωσαν ούτε
επί πληρομην άπαντήσεις άνθρώ-
πων ύποβιβασμένων διά της έθνη-
δος του, διότι το ζήτημα δεν είναι
κοινή άφέλεια!». «Εάν, συνεχ-
εί ο συμπολίτης μας χαρακτηρισ-
τική κανείς τον διεκδυτήν της
'Εστίας ως άσυνάφτητον και έ-
κονδύστατον δυσωμιπλήτην της
'Ελληνικής γλώσσας, θα ήθέλαμε
νέ έρώμε, τι θα έλεγε και τι θα έ-
νε ο δήμιος αυτός δημοσιογ-
φός».

Ο φίλος συμπολίτης δεν θα πε-
ριμένει δέβαιο από μιάς άπάντη-
σιν. Θα την λάβη από το δικαστή-
ριον έν τυχόν τον στείλν εις σύ-
τα ο κ. Διεκδυτής της 'Εστίας.
'Εκείνο ύπόμνη του ύποσχεσέ-
ται, ότι θα δημοσιεύσωμεν την
άπάντησιν του δικαστηρίου έμ-
μέτωπος ως άπόδειξιν καλής άφέ-
λειας.

ΠΑΝΤΟΤΕ ΑΔΙΟΡΩΤΟΙ

Μερικοί Χωραϊτες, φανταζόμενοι
ότι ήμπαρουν να δώσουν ζωή εις
όλουςαν πτωχάιντες Χώραν των, έ-
κείθον μεταξύ των άλλων να δημιο-
υρήσουν και εις την Χώραν μίαν
Κυριακάτικην Λαϊκήν 'Αγοράν.
Και τούτο πώς άντιπροσώπων
της Κυριακάτικης Λαϊκής 'Αγοράς
Πατριού γονολογούμενης από τέτα-
ρασιον δέκα έτών.

Το πνεύμα δεν είναι παράδοξον,
διότι οι Χωραϊτες, ως είναι πασι-
γνώστον, άείποτε έπιδίδον και έ-
πιδίδον την οικονομικήν έννοιαν
της Χώρας των. Μήν, όμως, έν-
νοήσιν! Διότι εις τίποτε δεν θα
έκείθον, διότι ήμεις νέα Λαϊκή 'Αγο-
ρά, διότι άπαιλούμεν! Η νήσος,
ή οποία έλλοτε έπληρώθηκε με τα έ-
λνδατικά της και τα όσα και τα έ-
σθον φρούτα της των Μυτιλών,
της Παλιόπολης, και των άλλων
χωρών του έθν κυρίας ήμιν την Λαϊ-
κήν Κυριακάτικην άγοράν του Ποτα-
μού, σήμερον λόγω της έπομείσε-
της και της κατ' συνέπειαν έγκα-
τάστασιν της, καλλιέργειας κηπευ-
τικών ειδών, εισέγειν τούτα έξώθεν,
και μάλιστα άνι μίαν έκ Γυθίου
άλλά και έκ Πειραιώς πλέον! Λαϊκή
δέ άγορά εις το Ταϊριόγν έσυνε-
κρίσιν πάλιν εις αυτήν των προϊόν-
των της γης και ιδιαίτερος φρού-
των και λαχανικών.

Έφ' όσον λοιπόν δεν υπάρχουν
πλέον ένγνώρις λαοκατακίς εις έπα-
ρος, όπως άλλοτε παρόντως, εις
τι θα νομιζόμην μια νέα Λαϊκή 'Α-
γορά εις την Χώραν! Ημπαρουν
δυσία οι Χωραϊτες να τα κοιτάζουν
και αυτοί κατ' εύθειαν από τον Πει-
ραιά για να τρασούν.

Άλλά εις την Κυριακάτικην 'Αγο-

ΧΙΜΑΙΡΙΚΟΙ ΟΙΣΤΡΟΣ

Ο Πρόεδρος του 'Εμπορικού
Συνόλου Χώρας εις άρσρον του
υπό τον τίτλον: «Η 'Εγκαταλειψή
των Κυθέρων υπό του Κράτους»,
διεκτυλόμεν την αβάναν, κατάρ-
σιν εις την όποιαν περίεστη η νή-
σος μας έλλειπει κρατικής υπέρ
αυτής μεριμνής, και παραβεί το
φάρμακον διά του όποιου είναι
δυσανόν να θεραπευθή η κατάρ-
σις αυτή. Και το φάρμακον αυτό,
κατά τον κ. Βαλερίον Καλοκαίρι-
νόν, είναι το εξής:

«Νά εξασφαλισθ ή θαλασσία
συγκοινωνία της νήσου δι' όλον το
έτος. Νά κατασκευασθούν, βοηθία
του Κράτους, εις το νησί έργο-
στάσια κοινής άφέλειας!», ως
νηματουργεία, ύφαντήρια, καλτι-
στοί, και λοιπά. Νά έπισκευα-
σθούν, και να συμπληρωθούν από
σταυράκια τα σχολεία. Νά δίδω-
νται εις το 'Ιατρείον 45 εκατομμύ-
ρια υπνηλίας για να πληρώνονται
οι Ιατροί. Νά στείλν το Κράτος
επισκοπές γεωπόνους εις το Ταϊριόγν
να κάνουν διαλέξεις, και να διδά-
σκουν τας νέας μεθόδους της δειν-
ροκαλλιέργειας. Νά εξασφαλισθ
ηλεκτρικό ρεύμα ώστε να λειτουργ-
ήσουν μικροεμπορηναί, και να
ενοικήθ το Κράτος τας τιμής των
γεωργικών προϊόντων αναλόγως
του γεωργικού κόστους».

Αυτό είναι το φάρμακο θερα-
πείας του κ. Καλοκαίριου το όποιον
έν έν έπιτύχον οι Ταϊριόγντες:
«Δεν μένει — λέγει — τίποτε
άλλο, παρά να έκπαισταθούν και
οι όλίγοι κάτοικοι που έμειναν, έ-
πειτα δέ απ' όλίγα χρόνια θα ύ-
πάρχουν μερικά έρσιπια που θα
λέγουν σάν έπισκεπτή ότι έδω κά-
ποτε έβόσαν μερικά φίληρον
άνθρωποι και πατριώτες, που έξε-
παισταθούν λόγω της άστροφίας
των Κυθέρων υπό την 'Ελλάδα».

Ο πατριωτικός αυτός οίστρος
υπό των όποιων καταλήγει ο κ. Κα-
λοκαίριος έν τη καταστρώσει ενός
σωτηρίου, τάχα, διά την νήσον
προγράμματος, δεν αποτελεί άλλο
παρά μίαν χίμαιραν. Διότι πλην
της δυνατότητας της εξασφαλίσεως
της θαλασσίας συγκοινωνίας μας
δία τ' έλν, νηματουργεία, καλτι-
στοί, και λοιπά, μικροεμπορηναί
ή φαντασία επιχειρήσεις και έθνη
ηλεκτρικά ούματα, ούτε να πραγ-
ματοποιηθούν είναι δυνατόν, ούτε
και τυχόν πραγματοποιούμενα ήμ-
παρουν να σώσουν τον τόπον. Διότι
όλα αυτά, προπυβόχον, δύο τι-
νά: 'Επισκοπές εις τον τό-
πον Πληθυσμόν, και έ-
πείσιν γεωργικήν
το υ ο υ τ ο υ π ο σ α ρ α γ γ υ
ής. Και τα δύο όμως αυτά πο-
ύμα έσιν άπαιτούν. Δυστυχώς από το
τόπον, και ούδέποτε πλέον ίσως
είν άποκτιθόν.

ΤΙ ΘΕΛΕΙ Ο ΤΣΙΡΓΩΤΗΣ

Ο Ταϊριόγντης διά να ζήσθ εις
τον τόπον του πρέπει πρώτα-πρώ-
τα να έχη εξασφαλισμένη την τρο-
φήν του. Αυτή όμως μόνον εις
την Αυστραλίαν την δώσει άνθρ-

